

Sygn. akt I.Cz. 132/21 p-II

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2021 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Cezary Olszewski (spr.)

Sędziowie: SSO Mirosław Krzysztof Derda

SSO Alicja Wiśniewska

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2021 roku w Suwałkach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Sprawiedliwości

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda J. J. na postanowienie Sądu Okręgowego w Suwałkach z dnia 15 kwietnia 2021 roku sygn. akt I Cz 79/21 p-II

p o s t a n a w i a:

1. odrzucić zażalenie w zakresie pkt. 1 skarżonego postanowienia - odrzucającego ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych;
2. w pozostałym zakresie zażalenie oddalić.

SSO Cezary Olszewski SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Alicja Wiśniewska

Sygn. akt I Cz 132/21 p-II

UZASADNIENIE

(postanowienia z dnia 23 czerwca 2021 roku k. 402)

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 15 kwietnia 2021 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I Cz 79/21 p-II, tut. Sąd Okręgowy odrzucił ponowny wniosek powoda J. J. o zwolnienie od kosztów sądowych (pkt. 1). Jednocześnie w pkt. 2 tegoż postanowienia odmówiono powodowi ustanowienia pełnomocnika z urzędu, z uwagi na brak legitymacji do wniesienia skargi nadzwyczajnej przewidzianej w art. 89 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 08 grudnia 2017 roku.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości zażaleniem powód J. J.. W ramach złożonego środka odwoławczego wnosił o jego zmianę poprzez uwzględnienie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu. Na potrzeby argumentacji zażalenia podkreślał, że decyzja w przedmiocie oddalenia wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu była arbitralna i niepoparta wnikliwą oceną przedłożonego oświadczenia majątkowego. Powód wskazywał bowiem, iż nie posiada środków, które może przeznaczyć na pokrycie wynagrodzenia pełnomocnika z wyboru.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie w zakresie pkt 1. jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu na zasadzie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. zaś w zakresie pkt. 2, jako niezasadne, należało oddalić na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c.

Sąd podziela stanowisko zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia i przyjmuje je za własne.

Stosownie do art. art. 117 § 1 § 1 k.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Jednocześnie zgodnie z treścią § 2 i § 5 tegoż artykułu osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Przy czym sąd uwzględni wniosek gdy udział w sprawie profesjonalnego pełnomocnika uzna za niezbędny.

Na kanwie powyższego, za prawidłową należało uznać dokonaną przez Sąd wydający zaskarżone postanowienie analizę, w świetle której wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu był w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie tylko zbędny ale również niedopuszczalny.

Powtórzyć w tym miejscu należy, że z regulacji zawartej w art. 89 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 08 grudnia 2017 roku (tj. z dnia 4 kwietnia 2019 r. Dz.U. z 2019 r. poz. 825) wynika, iż skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powołany przepis mieści więc w sobie zamknięty katalog podmiotów uprawnionych do wniesienia skargi nadzwyczajnej.

W zaistniałych okolicznościach Sąd prawidłowo uznał, że skarżącemu jako nieposiadającemu legitymacji do wniesienia skargi nadzwyczajnej, nienależną była pomoc pełnomocnika z urzędu w zainicjowaniu tegoż postępowania.

Udział pełnomocnika należało zatem uznać za zbędny i niedopuszczalny, co skutkowało orzeczeniem jak na wstępie.

SSO Cezary Olszewski SSO Mirosław Krzysztof Derda SSO Alicja Wiśniewska